

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Aki izgat, hogy jól éljen.

Rettenetes, borzalmas eset történt a felvidéken, Csernován. Hirtelenében nem is találunk kellő szavakat a meglepetés, a borzalom, a sajnálkozás és az eset jelentőségének bár csak megközelítő jellemzésre.

Egy nemzetiségi pap, Istennek föl-kent szolgálja, a krisztusi szeretet hirdetője, kihámozta magát abból a reverendából, amely nemcsak egyháza, hanem hazája parancsai, törvényei szerint is elvitathatatlan kötelességeket ró rá. A pap azonban, főtisztelendő Hlinka András ur (neve tisztelettel ne említessék!) — mint említők a külsőséget és a reáruházott lelkiekbe való hatalmat nem krisztusi szeretet, nem az Isten igéje; nem a haza parancsoló törvényei szerint kezelte, hanem beállott gyűlölet, izgalom, hazaárulás hirdetőjének. Ajkáról nem a szeretet igéje szállott a szívekbe, hanem a gyűlölség pusztító szenvedelmének tüzzikrája. Nem a békés megértést, a kölcsönös vonzalmat, a jó szomszédságot hirdette az evangéliumi szószékről, hanem elhintette a szívekben a visszavonás az ellenszenv, az agyarkodó szomszédság borzalmas szenvedélyének csiráit.

Ez a pap a lelketlen kedélymér-

gező sátán, minden lelkiismereti furdalás nélkül, jobb meggyőződése ellenére, hazug módon, undok pokolbeli számíttással megágyazta a szegény felvidéki tót nép ama részének romlását, amely elég jóhiszemű volt a lelketlen lázító pap csalfa prédikációinak felülni. Amikor pedig a hatóság érdeklődése egy kissé felmelegítette Hlinka ur (neve tisztelettel ne említessék) talpai alatt a honi göröngyöt, akkor a gaz lázító a nemzetiségi mártírium kellemes formáját választotta: megugrott. De itt hagyta a vetését, amely kikelt, amelyet azonban sajnos csendőrfegyvernek kellett learatniok véresen, gyászosan, borzalmasan.

A templombeszentelés alkalmán — mert nem Hlinka végezte — az agitátor lelki munkája révén preparált, félrevezetett, elvakított tót nép megrohanta a hatóság és az egyház embe-reit és nyilván abban a hirben, hogy a bátran elillant Hlinka ur (neve tisztelettel soha se említsék) a Kárpátokon túlról elvarázsolja a hatóság funkcinárusait és az állami tekintély prachiumát, ész nélkül fellázadt, támadt, hogy aztán vérbe fulaszsa a késői bánatot.

Tizenkét halott és számos sebesült szomorú emlékezete, mártiruma átkozza

a reverendás népamító, hazaáruló személyét. Mert lehetetlen, a félrevezetett nép be ne lássa súlyos eltévelyítésének szomorú jövődjét, ha netalán — mitől Isten mentse! okulni nem akarna.

Az esetből kifolyólag a kormánynak sürgős, komoly kötelességei merültek fel. Nem tartozunk azok közé, akik a vélemény szabadságot korlátoznia engednék, de a felmerült esetből le kell vonni azt a következtetést, amely az ország a nemzet békéje, épsége, egysége ellen intézett merényletek megtorlását a legszigorubbán előírja. Mert nem ez az analfabéta, földhöz ragadt nép az oka a saját szerencsétlenségének, hanem az anyagiakat meg nem vető, a lázítás munkáját zsiros falatokban, csengő pénzekben realizáló agitátor, aki — Istene bocsássa meg, de egyháza soha! — még e mellett felkent pap is.

A nemzetiségi lázítást szigoruan el kell fojtani. Mert nemcsak az ország, a nemzet tekintélye, hanem az érdekelt nemzetiségek érdeke forog komoly veszedelemben.

Szép szerével, minden rendelkezésre álló hatalmi eszközzel közbe kell lépni persze: nem minden körülmény között a végsőkkel, hanem akként, hogy mindenki, aki szülötte e hazának, tanulja

TÁRCA.

HALOTTAK NAPJÁN.

Zizeg az esőcsepp a száraz levélen,
Szomorúfűz ága bólogat a szélben,
Szomorúfűz ága amerre csak hajlik,
A néma hantok közt nyüzsgő élet zajlik.

Szürkül az ég boltja, közeleg az éjjel,
Kigyúlnak a sirok káprázatos fényvel,
Pompázó hantjukon koszorúk, virágok,
— Virágos halmok közt közömbösen járok.

Szóke Tisza partján, egy kis falucskában,
Akácok temető csöndes magányában
Van egy kicsi sirhant, benőtte a dudva,
Tövissel, csalánnal van tele az útja.

Ha oda mehetnék, ha ráborulhatnék,
Fájánál egyet-mást elpanaszolhatnék,
— Tombolna fölöttem bős fergeteg éje —
Eltitkolt keservem úgy sirnám beléje!

Balla Miklós.

ANNIE KISSASSZONY.

Pierre Villetardtól.

Kis hujja, hogy amerikai lányt nem vettem feleségül, mondta Truchard Pál. Tizenöt évvel ezelőtt történt a dolog. Legény ember

voltam s egy kis üde, pompás normándiai tengeri fürdőben nyaraltam.

Egy agusztusi este hat és hét óra közt, egy közeledő gőzös füstje vonta magára a figyelmünket s kis idő múlva egy csinos yacht vetett horgonyt a part közelében, melynek fényezett bárkája a hajó személyzetén kívül egy öreg urat, egy középkorú hölgyet és egy szép kisasszonyt hozott ki.

— Kérem, merre van itt a szálló? kérdezte a leánya tőlem, a mint a többi fürdőzővel együtt én is az új vendégeket bámultam.

Barna, tüzes szemű, kedves teremtés volt. Gyerekesen bölintotta a fejét, mint a szélben himbálózó napraforgó. A mint a szálloda felé vívó utat megmutattam nekik s azon megindultak, én még sokáig boldogan szívtam magamba a rózsailatot, melyet a leánya maga után hagyott.

Csakhamar megtudtam, hogy Foggsék, az új vendégek, amerikaiak, kik állatbőrökből tekintélyes vagyont szereztek.

Másnap, ebéd után, az amerikaiak lejöttek a fürdő kis kaszinójába. Foggs Annienak meztelenek voltak a karjai: a fehér rózsája elfojtott minden más illatot, melyeket a többi nők használtak. Beléptekor általános mozgás támadt a teremben, ahol épen táncra keredtünk és francia négyesre állottunk fel.

Táncra hívtam az amerikai lányt.

— Szívesen, mondta egyszerűen.

Kéjes fesztelenséggel táncolt, a mi ponpásan illett neki. A kaszinó hetenkint háromszor táncmulatságot rendezett a fürdőzők mu-

lattatására. Foggséknek megtetszett köztünk az élet s eredeti szándékuk ellenére, hosszabb ideig ott maradtak.

Én nem hagytam el többé az amerikaiakat. Foggs ur és asszonya szívesen fogadtak. Folytonosan Annie kisasszonnyal sétálgattam. Gyöngéd szerelmes szavakat nem váltottunk egymással, de eleget értetünk mindketten a legjelentéktelebb szökből is.

Egy napon Annie hirtelen lecsapta az ernyőjével egy bogáncs kórónak a fejét.

— Pál ur, önnek valami mondanivalója van nekem.

— Kisasszony . . .

Rám nézett. Fekete szemei bársonyosak voltak, mint az éjjeli lepke szárnyai.

Igen, igen . . . ön mondani akar nekem valamit. Csakhogy ön szegény . . . nem mer.

— Oh, kisasszony! . . .

— Nos, ime! . . . Én azt gondolom, hogy ön szeret engemet. Én most még nem mondhatom önről ugyanazt. De hát tudja, ön rendkívül rokonszenves előttem . . . És aztán még . . . Én ei vagyok jegyezve Newyorkba . . . De nem szeretem a legényt, akihez férjhez kellene mennem. Rosszul táncol, nagyok a kezei és sokkal többet foglalkozik üzleti dolgokkal, semhogy én rám gondolhatna.

— Szakitani akar vele? hebegtem.

Megemeltette a szoknyáját és felbigyesztette az ajkát.

— Oh, nem, az lehetetlen. Az apám oda

meg egy eszmében lelkesedve, féltve szeretni a hazáját, aki pedig erre nem hajlandó, az tanuljon meg rettegni! Nemzetiségi utilitárius mártirokat pedig az ország határain belül tűrni nem szabad!

Videant!

Kisvárosok műveltsége.

A kisvárosok műveltségéről, szellemi életéről rendszerint szuverén kicsinyléssel beszél a nagyobb városok lakója. Nem is csoda. Mert midőn mozgalmairól hirt vesz és lapunkat hébe-hóba elolvassa, a mi dolgaink neki tulságosan miniatűrnek tűnnek fel. Nem talál bennük olyat, ami érdeklődését megragadná, látókörét kitöltené.

Pedig hát a kisváros szellemi életének kicsinylése erős tévedés a nagyvárosiak részéről. Ők meglehetősen optikai csalódásban élnek, mert olyan helyről tekintenek bele ami életünkbe, ahonnan nem láthatják a dolgokat a maguk valóságában.

Felfogásuk amellet igazságtalan is, mert ugyanazt a mértéket alkalmazzák miránk, amelyet alkalmazni szoktak akkor, midőn a művelt világ valamelyik empóriumának társadalmáról beszélnek.

Pedig ez a kettő nem is említhető egy napon.

A nagyvárosok közéletében az apró bajok nem jutnak felszínre. Ott mindig az egész nemzetre kiható eszmék és tervek foglalkoztatják a kedélyeket, azok uralják a közvéleményt.

A nagyvárosok mint a tudomány és művészet fókuszai, egy nemzet szellemi életének és műveltségének leghűbb tükrői. Nagyon természetes tehát, hogy itt az eszmék örökös forrongása hasonlíthatatlanul magasabb nívón mutatja a szellemi életet, mint egy vidéki kisvárosban, amely kénytelen beérni azaz az intelligenciával, amilyennel éppen bír; miután a nagyvárosok magas értelmi színvonalra rendezes a vidék rovására emelkedik olyformán, hogy a nagyváros mintegy

felszívja magában azon elemeket, melyek kifejlődésük számára nagyobb működési kört keresnek.

De azért egy kisebb vidéki város műveltségéről is lehet beszélni. Föllengző véleményel lenni magunk fölül neveltséges volna. Nincs nagyobb akadálya a haladásnak, mint az önhittség. De szintoly hiba, ha saját magunkat a kelleténél alább becsüljük és anynyirra lenézzük, mint ha lámpával sem találunk, aki könyveket olvas s a hétköznapi látkörön felülemelkedik.

Hiszen ami az intenzívebb műveltséget illeti, mi is nem egy ízben mutatunk rá társadalmunk ama gyengéjére, hogy a műveltség külső formáit gyakran összetéveszti annak lényegével, hogy azt, aki gavallérosan öltözködik, ügyesen mozog és semmiségekről élénken cseveg, s emellett a nagyvilágban jártasságát minden alkalommal fitogtatni tudja: hamar megteszik művelt fiatal embernek. Rámutattunk arra is, hogy a mai fiatalság a kedves felületeségben tetszeleg magának s a komolyabb ismeretszerzés és a valaminek lényegébe való behatolás nem kenyere. Ugy, de ez nem csak a mi hibánk, ez a mai kor hangulata és közös gyarlóság, melylyel nagy Magyarországon mindenütt találkozunk.

Itt is érezteti depresszióját az a nagy társadalmi léhaság, mely a mai kor ideges nemzedékét az élvek, a szórakozások útján hajtja, s mely alól oly kevés ember tudja magát kivonni.

De hát ne essünk túlzásokba. Az átlagos műveltség s különösen a kisvárosi társadalom műveltsége az utóbbi két évtized alatt óriási lépésekkel haladt előre. Sokszorosan nagyobb a mai nemzedék szellemi tőkéje, mint volt a régié. Egyes néposztályokra különösen áll ez. A mai iparos és kereskedő ulolérhetetlen magasságban áll 25—30 év előtti társai felett s a szellemi munkával foglalkozók osztálya is oly kiváló értelmi színvonalra jutott, hogy a művelt nyugat bármely állambeli intelligenciájával versenyezhet.

mazott a lányka, hogy megfogjam a kezét s az ajkamhoz vigyem. Ez volt különben az egyetlen bizalmaskodás, melyet megengedett.

Egy napon láttam, hogy felém fut s kipirult arccal, nagy izgatottan sürgőnyt lobogtat a kezében.

— A jegyesem! . . . hebegte.

— Mi? . . . kérdeztem. Meghalt?

— Annál is rosszabb, felelte. Megcsalt! Erre megtudtam, hogy az ásványolajok királya egyszerűen egy kreol táncosnót vett el. Annie kisasszony magánkívül volt felháborodásában.

— Egy néger nővel! kiáltotta Elébelem tesz egy négert!

Majd hirtelen felbuzdulásban:

— Akar a férjem lenni? kérdezte tőlem.

— Oh! Annie kisasszony, végtelen boldoggá tette!

— Nos, legyen, az lesz! Egy dolgot követelek azonban. A mint Amerikába érünk, rögtön párbajra kell önnek hívni azt a nyomorultat. Én nagyon szeretem magát, de a becsületem is, édesem, az mindenek fölött drága előttem.

Bizisten, megvallom, hogy nem feleltem rá tüstént. A kívánság szörnyületesnek tűnt fel előttem. A jegyzésnek az életével való ez a játék felháborította az elmémet s az érzelmeimet egyaránt.

Annie kisasszonyt meglepte ez a tétovázás. Elsápadt, szemei apró aranyilakot lövöldöztek felém.

De hát persze mi kisvárosiak nem tudjuk a mi szellemi tőkénket kellőleg érvényre juttatni s nem vagyunk elég nagyképek ahhoz, hogy fővárosiasan bánjunk el a mi közéletünk eseményeivel.

A mi intelligenciánk, ha összejön a körben vagy egyéb helyen, szellemi munkája után szórakozást keres és nem azért jön össze, hogy komoly diszertációkba bocsátkozzék. Megteszi ez is, mikor annak helye s ideje van. A kisvárosi élet úgy hozza magával, hogy naponként beszámoljunk egymásnak viselt dolgainkról. Ezek a „pronihil“ beszélgetésnek a legkedvesebb tárgyai, mert legtöbbször mulatató tréfával vannak fűszerezve. Hova is fajulna el egy ilyen kis társadalom, mint a miénk, ha folyton nagyképi fontoskodással savanyítaná el az életet? De különösen hová lettünk volna már rég, ha üres nagyképiüsködés akarna a társadalomnak utat és irányt szabni.

Azt az egyet megengedjük, hogy ha van fogalmunk az élet művészetéről, nem a szerint élünk: mert az életet kevesebb berendezési költséggel is tehetnők kellemesebbé, ha több súlyt helyeznének a szellemi élvezetekre. De ha már egyáltalán hibát keresünk, nem szükség, hogy úgy mutasuk be magunkat, mintha nemrég szalajtottak volna el bennünket a Kirgiz-pusztáról.

Mire becsüljenek bennünket mások, ha mi magunk is alpari becsüljük magunkat? Van minékünk elég nagy fogyatkozásunk, olyan, mely a társadalom egységét csakugyan gyengíti és legfőbb oka annak, hogy nem támadhat erős közvélemény. Erre a hibára mutassunk rá, s ismerjük el, hogy az a mi legnagyobb hibánk, hogy az ugynevezett afférekkel sohase vagyunk készen. Az egyik még el sem mult, keletkezik a másik; s a személyes érdekek harcában a közjó szenved rövidséget.

De hát ennek a kétségkívül szomorú jelenségnek nem annyira az általános műveltséghez, mint inkább az emberi indulatokhoz van köze.

Küzdjünk vállvetett erővel azon, hogy tár-

— Mit mond? kérdezte.

— Azt, hogy kisasszony . . .

Nem hagyta, hogy befejezzem. A fogai csillogtak. Még most is hallom megvető nevetését.

— Igen, mondta, értem; ön sokkal jobban szereti az életét, mint engemet. Adieu!

Két kézre fogta a szoknyáját s úgy futott le a tengerpartra. Másnap reggel felkelve, kerestem a szemeimmel a yachtot az öbölben. Nem volt ott többé. A halásztól hallottam, hogy kora hajnalban elvitorlázott.

Igy lett vége az idillnek. Sohasem láttam többé Foggsékat, sem Annie kisasszonyt, sem a karcu yahtot. De később, öregedve, sokat gondolkoztam e kalandon. Utóvégre ki tudja? A jegyes, a sürgöny, a szakítás, mindez csak komédia lehetett oly célból, hogy próbára tegyen s megtudja mit értek amerikai értelemben. Meglehet, hogy az nap tudatlanságból és gyöngeségből talán elszalasztottam a szerencsém.

(V. S.)

ígért neki . . . és aztán a leendő férjem az ásványolajok királya, tudja . . .

— Nem értem most már a dolgot.

— Igen, Pál ur. Én elviszem magát Newyorkba. Apám alkalmazást ad önnek az üzletben. Időről-időre látjuk egymást, a lehető leggyakrabban, édesem.

— Helyes.

— Yes . . . Nyolcezer dollárral évenként. Elfogadja?

Pompás illat áradt el körülöttem. A hullámok csapkodták előttünk a partot . . . Fiatal voltam, szerettem Annie kisasszonyt, nem igen tudtam számot adni magamnak e helyzet nehézségeiről.

— Igen, kisasszony, elfogadom, mondtam . . . Elfogadom, mert szeretem magát . . .

— Épen úgy, mint én, mondta minden himezés-hámozás nélkül.

Huzódó magatartást vett fel. Virágokat rajzolgató mosolyogva a fővénybe. De a mint a fejét felemelte, két köncsepet vettem észre a szemében. Foggs ur még az nap este hozzám jött és megszorogatta a kezem.

— Rendben van a dolog, uram, számíthat rám.

E naptól fogva fel voltam hatalmazva, hogy uvaroljak Annie kisasszonynak, ha ezt a nevet lehet adni annak a szentimentális baráti szerepnek, melyre a lányka bizalmas vallomása szoritott. Mind a mellett felséges két hetet éltem át. Együtt töltöttük Annieval az egész napot, együtt csodáltuk a tengert. Néha, egy-egy önfeledt pillanatban felhatal-

sadalmunk vezérelemei közt létrejőjön az összhang; hogy személyes sérelmeit feledje el kiki, midőn a közérdek kívánja áldozatát. S ha ezt elértük, akkor nem kell összefont karokkal sopánkodnunk közéletünk stagnációjára fölött.

Ujdonságok.

— **Mindenszentek ünnepe.** A róm. kath. egyház egyik legmagasztosabb ünnepét ülte meg pénteken községünk lakossága, tegnap elhunyt szeretteink napja volt. E napon a róm. kath. templomban reggel gyászmise volt a megholt hívek lelki üdvösségeért.

— **Megyebizottsági tagok választása.** Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága hat évre választott 50 tagjának mandátuma ez év végével megszűnővén, a megye-gyűlés ezek újra választására a határidőt — mint már mult számunkban jeleztük, e hó 5-ikére, vagyis keddre tűzte ki. A Mindszent, Mágocs és Derekegyháza községekből álló mindszenti területben 3 a kilépő tagok száma. Kilépnek névleg: Mácsay Lajos, Keresztes Ferenc és Korom Gáspár. Az új választás Mindszent községénél ejtetik meg a jelzett napon. A választási aktus délelőtt 9 órakor kezdődik és délután 4 órakor végződik. Választási elnök: Kádár Szilveszter, helyettese Tary István. A választás iránt elég nagy az érdeklődés, mert hír szerint négy egymással merőben ellentétes kombinációju jelölés történt. Pedig az első értekezlet pártkülönbség nélkül hivatott össze s mondhatni alig némi ellenvetés nélkül történt megállapodás abban, hogy a kilépő bizottsági tagok helyébe a jövő hat évre: Basa József, Keresztes Ferenc és Koncz Lajos megválasztása érdekében indítandó meg a mozgalom. A küljelekből úgy tetszik, ez a lista fog érvényesülni, de persze, ily választás eshetőségei kiszámíthatlanok. Azon értekezleten, a mely ezen listában megállapodott, a községi és megyei élet oly elemei találkoztak, hogy megnyugodhatunk abban, miszerint azok igyekeztek úgy a község, mint a vármegye érdekéből a kipróbált erőket kiválogatni anélkül, hogy a kimaradottakat legkevésbé kisebbíteni akarnák. A választók föladata szavazatuknak hozzájárulása által igazolni az értekezlet vezetői iránti bizalmukat. Ugyancsak kívánatos, hogy az ellentétes érdekek találkozása alkalmából választóink megőrizték higgadságukat s ne hagyják magukat a türelmetlenségre ragadtatni. Az ily választás a legszentebb joga a választópolgároknak, de éppen ezért szükséges, hogy annak gyakorlása férfias komolysággal, érettséggel történjen. Minden jelölt nevével nem győzhetünk, ezuttal háromnál több nem választható; a rostán áthullandók és pártjuk ne vegyék a bukást lelkükre s ne tápláljanak egy pillanatra se keserűséget lelkükben egymás iránt.

— **Siremlék Kellernek.** Keller Lajos, elhunyt plébánosunk sirját méltó sirkövel diszította föl a „Polgári Kör“ Mindenszentek napjára. Megindított mozgalmának eredménye ékesen szóló bizonyítéka ama határtalan tisztületnek, amely Keller Lajost életében környékezte. Alig négy hét előtt bocsájtotta ki gyűjtőiveit s ime tisztelői áldozatkészségének segédelmével ma már áll a mindszenti temetőnek — mondjuk — legszebb, egyse-

rűségében is imponáló siremléke. Csinos betonfal köríti a sirt s ebből emelkedik ki a szép tagozatu obeliszk. A kör működésére valló szerénységgel, minden ünnepélyesség mellőzésevel emeltetett fel a siremlék, hogy hirdesse időtlen-időig az örök hitet, reményt és szeretetet, amelyet az elhunyt lelkipásztor mindig ajkain hordott s amelyet a hozzá folyamodóktól soha meg nem tagadott. Áldás és béke lengjen porai fölött az utolsó iziglen magyar papnak.

— **Jegyzőnk jubileuma.** Koncz Lajos érdemes jegyzőnk harminc éves működése megünneplésének rendezésére kiküldött bizottság a jubileum napját e hó 10-ére állapította meg. E napon vasárnap d. e. 11 órakor tartatik meg a diszkozgyűlés, az ezt követő bankett pedig déli egy órakor a Zánthó féle vendéglőben. Előkelő vendégek ígérték meg megjelenésüket s bizvást remélhetjük, hogy az ünnepély lefolyása méltó lesz a megtisztelt személyéhez.

— **Őskori lelet Szegváron.** Csallány Gábor, a csongrádvármegyei muzeum őre, a szomszédos Szegvár község határában végzett régészeti ásátásai alkalmával több germán tót-gepida sirra akadt. A csontvázak mellett különböző tárgyak, bronz diszek és a muzeumokban is csak nagy ritkán látható préselt edények jó állapotban heverték. Az egyik sirban a fejnél levő edény közelében szép művi Theodosius-féle arany fénylett. Csallány Gábor folytatja kutatásait, mert valószínű, hogy az ásátások helye ókori temető.

— **Figyelmeztető.** A Mindszenti Öngyógyító Szövetkezet — mint lapunk hirdetési rovatában látható — ma, vasárnap délután 2 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melyre a részvényes tagok figyelme e helyen is felhívatik.

— **Halálozás.** Özv. Samu Istvánné szül. Bozó Katalin urnó mult hó 29-én, 79 éves korában meghalt Mindszinten. Temetése szerdán délelőtt ment végbe, nagy részvét mellett. A megboldogultat kiterjedt rokonság gyászolja.

— **Köszönetnyilvánítás.** Fogadják mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik megboldogult anyánk, testvérünk, illetve anyósunk és nagyanyánk: özv. Samu Istvánné szül. Bozó Katalin temetésén megjelentek s bármi módon kifejezett részvételükkel fájdalomukat enyhíteni szivesek voltak, ezuton hálás köszönetünket. Mindszent, 1907. évi november hó 2-án. A gyászoló család.

— **Szüreti multság Bakson.** A csanyteleki anyaegyházhoz tartozó baksi-szölősi hívek újból építendő templomuk alapja javára folyó évi november hó 10-én, a Juhász Alajos féle vendéglőben zártkörű szüreti multságot rendeznek, melyre előreláthatólag Mindszentről is sokan átrándulnak. A rendezőség, mely a csanyteleki és sövényházai intelligencia köréből alakult, minden lehetőt megtesz a vigasság sikere érdekében. Finom, zamatos borokról, halpaprikásról és húsételekről a vendéglős gondoskodik. Belépődíj személyenkint egy korona, családok 3 koronát fizetnek. Kezdeté esti 7 órakor.

— **Milyen időnk lesz?** A Meteor jelenté: A 28—29-iki csomópont meghozta hatáskörében a csapadékot, amely azonban eddig nem fejlődött oly mérvben ki, mint ahogyan az a mezőgazdálkodás részére szükséges volna, de fő, hogy a nagy szárazságot okozó légköri állapotokat, vagyis a levegőnek ezen irányu ellenállási képességét megtörte, vagy legalább megbolygatta azon egyensúlyi

helyzetet, melyből kifolyólag, a bolygók befolyása csak kis mértékben, vagy pedig éppen nem érvényesülhetett, mert e megbolygatást követőleg, már a csapadékosabb jelleg jobban fog érvényesülni, sőt féltő, hogy a kelleténél is jobban kifejlik, a bolygóknak ily irányu befolyása alkalmával. A november 5-iki csomópont még enyhe, a 9-ik csapadékos, a 14-iki újra meleg időt hoz, mely alkalommal nevezetes csillagászati esemény megy végbe: a Merkúr átvonulása a nap előtt d. u. 1 órakor, amelyet követőleg nagyobb időköz jön csomópont nélkül, úgy hogy csak 20-án van újra egy ilyen, mely azonban szintén nem okoz nagyobb változást. Csupán a 23, de különösen a 26-iki erős hatású s mindhét hideg jellegű, úgy hogy a fagy-pont körüli hőmérsékletre van hatáskörükben kilátásunk, vagy pedig nagyobb mérvű csapadékot kapunk.

— **Olcsóbb lesz a vas.** Sokat beszélnek országszerte arról, hogy a külföldön mindenfelé hanyatló árak, amelyek a német acélkötéléket is ármérséklésre kényszerítették, nálunk is olcsóbbá fogják tenni a vasat. Ezen felfogásnak van is jogosultsága, bár bizonyos, hogy a vaskartel egy könnyen nem fogja magát rászánni, hogy a mostani neki busás hasznot adó árakat mérsékelje.

— **Uj cselédtörvény.** Az új cselédtörvény november hó elsejével lépett életbe. Erre vonatkozólag lapunk a következőkről értesíti a közönséget: E törvény a gazdasági (külső) cselédek és a gazdák közötti jogviszonyt szabályozza. Gazdasági (külső) cselédek alatt értetnek azok, akit kötelezik magukat, hogy valamely gazdaságban, legalább egy hónapon át személyes és folytonos szolgálatot teljesítenek. Ezen kölső cselédek, ha az év november első napja után lépnek szolgálatba, azoknak már ezen új cselédkönyvvel kell birniok, akik pedig folyó évi november első napján már szolgálatban állanak, ha szolgálati helyüket nem változtatnak, 1908. december 31. napjáig tartoznak új szolgálati (cseléd) könyvet szerezni. Ha azonban az ilyen cselédek helyet változtatnak, akkor kötelesek az új törvény értelmében kiállítandó cselédkönyvet megszerezni. Az új cselédkönyv kiadásakor a régi cselédkönyvet, munkás igazolványt be kell szolgáltatni. Minden gazdasági (külső) cseléd állandó lakhelye községi hatóságánál tartozik a cselédkönyvet beszerezni s e célból az érdekeltek jelentkezhetnek nevezett hivatalban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

Szoptató anyák

gyönyörködve látják, micsoda erőt és életörömet kölcsönöz nekik a SCOTT-féle Emulsió. Amellett hogy izletes, elősegíti az étvágyat és az emésztést, továbbá

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

**erősítőleg hat
az egészségre**

és az egész szervezetre. De a mellett igen jótékony hatással van a szopós gyermekre is, rózsás szint ad neki, erősíti, tehát kettős a szülők öröme.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható a gyógyszerárakban.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a szerkesztő).

Értesítés.

Szives tudomására hozom a tisztelt közönségnek, hogy nálam minden csütörtökön, a legjobb minőségű

FRISS TORMÁSVIRSTLI,
SZALVALÁDÉ
PÁRISI FELVÁGOTT
NYÁRI SZALÁMI
KRINOLIN

kapható. — Ezenkívül tartok állandóan raktáron valódi krakói kolbászt, elsőrendű szalámit, ementhali sajtot, stb. stb.

Mély tisztelettel

STEINDL JÁNOS

fűszer, vas, csemege és rövidáru
kereskedő
(a község háza átellenében)

Nagy raktár zománczott konyhai vas-
edényekben és háztartási cikkekben a
legolcsóbb árakon.

Legujabb divatu izléses

Bútorokat

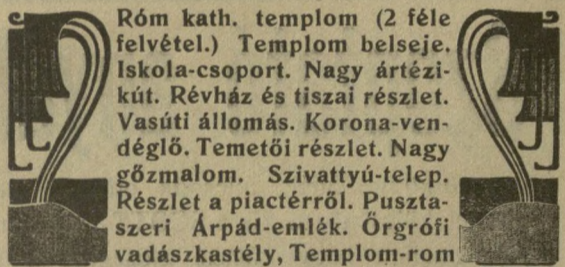
bármely stílusban a legfinomabb
kivitelben és a legolcsóbb árban
készít és üvegezéseket elvállal:
Zámbó Sándor, asztalos
Mindszenten, a Tar L.-féle házban.

Legujabb!

Gyönyörű platina nyomatu
saját felvételi

mindszenti képeslapok

ugymint:

Róm kath. templom (2 féle
felvétel.) Templom belseje.
Iskola-csoport. Nagy ártézi-
kút. Révház és tiszai részlet.
Vasúti állomás. Korona-ven-
dégő. Temetői részlet. Nagy
gőzmalom. Szivattyú-telep.
Részlet a piactérről. Pusztas-
zeri Árpád-émlék. Órgrófi
vadászkastély, Templom-rom

darabonként 8 fillérért kaphatók:

Horváth Antal

könyv- és papirkereskedésében.

Nagy raktár mindenféle zsánerű és
kivitelű képeslevelezőlap-ujdonságban

Meghívó.

A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet

1907. évi november hó 3-án
(vasárnap) délután 2 órakor
a szövetkezet helyiségében

Rendkívüli közgyűlést

tart,

melyre a részvényeseket
tisztellel meghívja

AZ IGAZGATÓSÁG.

TÁRGY:

- 1) Az Országos Központi Itelszövet-
kezet kebelébe való belépés iránti intéz-
kedés.
- 2) Az alapszabályok módosítása.

Szecskaavágó.

Egy jókarban levő, keveset használt
szecskaavágó-gép eladó Robicsek Mór
kereskedőnél.

Egy értelmes, jó fiú,

aki néhány polgári iskolát, de legalább
is 6 elemi osztályt jó sikerrel végzett,
tanulónak felvétetik lapunk könyvnyom-
dájában.

Ház-eladás.

Özvegy **LATYÁK MÁTYÁS**NÉ Kossuth
Lajos-utca 58. számú háza örök áron
eladó. Értekezhetni a tulajdonossal. 2—2

SZEGEDI IPAROSSZÖVETKEZET,
MINT AZ ORSZÁGOS KÖZPONTI HITELSZÖVETKEZET TAGJA

BÚTORCSARNOKA

ajánlja a butorvásárló közönségnek DÚSAN FELSZERELT ASZTA-
LOS ÉS KÁRPITOZOTT BUTOR-RAKTÁRÁT, hol állandóan a
legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig

több száz szobaberendezés

van készletben.

Ugy költségvetéssel, mint kézi rajzokkal készségesen szolgálunk.

Szegedi Iparosszövetkezet

Telefon-szám: 455.

Aradi-utca 6.

Szántó Miksa

varrógép gyári raktárában

Hm.-Vásárhelyen, Andrassy-utca 4. sz. alatt

az őszre

250 db családi Singer varrógép

100 db karikahajós varrógép

kerül eladásra

gyári áron.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!